

Byl jednou jeden uhlíř a tomu se narodil chlapeček. „Až vyrosteš, oženíš se s princeznou,“ popřály mu nad kolébkou sudičky. Netušily, že zrovna té noci leží nahoře na slavníku král, který zabloudil v lese. „Svou dceru usmolenému uhlíři nedám!“ zalekl se. Ráno povídá: „Dej mi svého syna a já

ho vychovám na zámku. Tam se bude mít lépe.“ Uhlíř po dlouhém váhání svolil. Hned jak zmizel za kopcem, hodil král nemluvnětko i s proutěným košem do divoké řeky. Vlny ho nesly dál a dál, až ho zanesly ke starému mlýnu. V něm žili mlynář s mlynářkou, kteří Plaváčka, jak mu začali říkat, s láskou přijali.

Při té příležitosti se ho stařenka vyptala na všechno, co Plaváček potřeboval vědět. Se třemi zlatými vlasy a cennými radami rychle pospíchal domů. Nechal se převézt, a jakmile stál bezpečně na souši, zavolal na převozníka: „Až příště někoho povezeš, vtiskni mu pádlo do ruky a sám vyskoč na břeh!“ A zvesela pokračoval do

království, kde byli lidé smutní, protože jejich zlatá jablona nenesla žádná jablíčka. „Hluboko pod kořeny stromu žije bílý had – když ho vytáhnete, jablůňka zase ožije,“ poradil jim. Hned to zkusili a viděli, že Plaváček měl pravdu. Šťastný král mu za jeho dobrou radu daroval oslíka naloženého zlatem, stříbrem a drahými kameny.